

[Carsten Andersen]

Den persongruppe, dette forslag retter sig imod, er enten på dimittendsats eller på fuld understøttelse, og for denne gruppe vil forslaget betyde, at de skal gå imellem 30.000 kr. og 50.000 kr. ned i indtægt om året. Alene dette forhold får lyset i forslaget til at blafre temmelig meget. Det lægger gift for de gode intentioner, og jeg er da også enig med socialdemokratiet i, at det er spørgsmålet, hvor mange unge der egentlig hopper på denne limpind.

Det er efter vores opfattelse rimeligt, at man accepterer, at unge, enlige forsørgere har ret til et acceptabelt leveniveau, også under uddannelse, og det er også acceptabelt, at andre unge, selv om de har en anden uddannelse, også kan gå ind i et uddannelsesforløb, men det skal være på et acceptabelt leveniveau.

Det ville være interessant at få at vide, hvilke uddannelser ministeren har tænkt på i forbindelse med dette forslag. Jeg mener, det er uacceptabelt, at ministeren fremsætter lovforslaget uden at gøre folketinget bekendt med sin positivliste, som hun nævner i bemærkningerne til forslaget. Det må høre med til forslaget, for at vi kan behandle det reelt.

Om aldersgrænsen vil jeg gerne påpege, at den skal forhøjes, sådan at den kommer til at gælde for alle unge og for unge, der kommer ud, og som ikke umiddelbart kan finde en beskæftigelse inden for den uddannelse, de har. Arbejdsministeren refererer til, at hun har hørt hovedorganisationerne. Deres svar burde have været fulgt med, så man kunne se, hvilke hovedorganisationer ministeren har hørt.

Det ville være interessant at vide, hvorfor ministeren kun tror, at det er 2.250, der vil tage imod tilbuddet. Eller ligger der her en begrænsning, idet hun har tænkt, at det kun skal omfatte det antal?

Sluttelig kan jeg ikke lade være med at sammenholde ministerens bemærkning om, at ordningen skal administreres af arbejdsformidlingen, med det forhold, at ministeren fyrer ansatte på dette område. Nu vel. Ministeren genansætter folk ifølge dette forslag. Så rummer forslaget vel egentlig bare, at det kan administreres uden yderligere personale i arbejdsformidlingsområdet.

Endelig må det ikke koste nogen penge i uddannelsesinstitutionerne – uddannelsesin-

stitutioner, der er udhulet igennem barske og hårde nedskæringer.

Vi vil i udvalgsarbejdet være kritiske over for dette lovforslag, og der er en række uafklarede ting, som jeg her har nævnt, som vi ønsker at få afklaret.

Estrup (RV):

Siden ledigheden for alvor har bidt sig fast i sidste halvdel af 1970'erne, har det været klart, at vort dagpengesystem led af en alvorlig skavank. Det er et godt økonomisk sikkerhedsnet for dem, der rammes af arbejdsløshed, men det er samtidig aldeles passiviserende. Fordi systemet giver en god og rimelig compensation ved indkomstbortfald, tvinges man til at administrere udbetalingerne restriktivt. Derfor kravet om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet – et krav, som udelukker den arbejdsløse fra en række fornuftige aktiviteter, ikke mindst sammenhængende uddannelse i ledighedsperioden, og som nødvendigvis må forekomme absurd, så længe der ikke er reelle udsigter til, at arbejdsmarkedet har brug for den ledige.

Derfor er det foreliggende forslag et spændende forsøg. Ved at give de dagpengeberettigede unge under 25 år reel mulighed for at vælge et 2-årigt uddannelsesforløb kan arbejdsløshedsperioden og de penge, det offentlige udbetaler i den forbindelse, få et aktivt og fremadrettet perspektiv. Dagpenge og arbejdstilbud giver stort set kun håb om at bevare arbejdsmarkedstilknytningen, hvimod uddannelse kombineret med omskolingsydelse giver mulighed for tilpasning til et arbejdsmarked under forandring. Det er et skridt på vejen til en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Det er klart, at denne vej er tornet. På den ene side skal ydelsen være så høj, at omskoling bliver et virkeligt alternativ for de dagpengeberettigede unge. På den anden side er der grænser for, hvor stor afstanden kan være til de ydelser, som andre unge under uddannelse kan få. Det er vanskeligt at sige, om der med forslaget om en uddannelsesyndelse på halvdelen af de maksimale dagpenge er fundet et varigt niveau. Formentlig må man som med resten af forslaget prøve sig frem. Det er jo et forsøg. Derfor kan det naturligvis være fornuftigt ikke at starte for højt, ligesom der er grund til at tage i be-